

בס"ד יב' סיון ה'תשפ"ב

הדלקת נרות - 19: 27

צאת השבת - 20: 19

רבנו תם - 21: 14

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים ושתים - עלון מס' 1111

@ השבת לא אומרים "צדקתך".

@ לא אומרים תחנון עד יג' סיון.

@ סוף זמן "ברכת הלבנה" ביום שני כל הלילה.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "דוני ושמח"
(זכריה ב')

מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

פרשת בהעלותך

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
יחל את שיעורו בלויין
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21: 30

מעייני הפרשה:

- ← מצוות הדלקת המנורה במשכן.
- ← טהרת הלויים והקדשתם לעבודת המשכן.
- ← פסח שני.
- ← המסע והחניה.
- ← פרשת המתאוננים.
- ← חטא מרים ועונשה.

"בהעלותך את הנרות אל מול פני המנורה"

ולא מוזכר במה מדליקים, והרי ידוע שמדליקים
ב"שמן זית זך כתית למאור". אומר ה'בן איש חי' אם
נתבונן במילוי האותיות של 'מנורה יוצא: מים ג'ו ו'ו
כ"יש ה'ה. בגימטריה יצא המילוי: מ=40, ו=56, ג=6,
6, 310=ה', 5 יחד יוצא, שזה 417 הגמטריה של
המילה - 'זית!'. וזה רמז נפלא.

"ויאמר משה לחבב בן רעואל ... לכה אתנו
והטבנו לך..."

משה רבנו מזכיר חמש פעמים לשון טוב ("והטבנו...
טוב... הטבה... יטיב... והטבנו), נראה שיש בזה רמז
לתורה שבה יש חמשה חומשים, והיא מקור הטוב
בהיותה גילוי רצון ה' בעולם, שזה אולי רמזו בכך
שהתורה נקראת טוב, ואין טוב אלא תורה.

"בהעלותך את הנרת אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות"

"בהעלתך" - על שם שהלהב עולה כתוב בהדלקתן
לשון עליה שצריך להדליק עד שתאה שלהבת עולה מאליה.

"והתקיתם תרועה ששית ונסעו המחנות"

מדוע לא "והרעותם תרועה" וכן תקיעה יתקעו? אלא,
"משמע שגם אחר תרועה יש תקיעה... אם תרצו
שיתעוררו ההמונים ומחנות העם לנסוע מדרכם הרעה
ולשוב בתשובה, הם לא יתעוררו על ידי תקיעה ויראת
הרוממות, רק צריך לתקוע תרועה. (המלבי"ם)

"עמידו ואשמיעה מה יציה ה' לכם"

האם משה לא ידע מה הדין, הרי קבל מה' את כל
החוקים והמצוות בהיותו 40 יום ולילה בהר סיני?
אלא, משה קיבל רק מצוות כלליות לעם, ולא מקרים
ייחודיים, כגון מנועי קיום פסח במועדו, ירושת בנות,
מקושש עצים בשבת, מקלל ה', ועוד. (תורה ככתבה לא"ם)

"אל נא רפא נא לה"

ידוע שמי שמתפלל על חולה צריך להזכיר את שם
החולה והנה רואים שמשם רבינו ע"ה לא הזכיר את
שם החולה אחרות מרים, ויש לומר בדרך רמז שהוא
הזכיר את שם החולה כי "רפא נא" בגימטריה "מרים",
"יוכבד". (חידושי משה)

"ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל
מולדתי אלך"

מדוע יתרו החליט לא ללכת עם משה לארץ?
מלבי"ם: "דרך השלמים שלא לעשות שום דבר על מנת
לקבל פרס או מתקוות איזה טובה והנאה... ואחר
ששמע ממשו שמטרת נסיעתו לא יהיה רק כדי שיקבל
טובת עולם הזה עושר ונכסים, אמר 'לא אלך' - כי בזה
טוב יותר... לפרסם "אמונת ה' ולגייר בני
ארצו התועים". נראה כי משה לכאורה טעה בנימוק
הצעתו ליתרו 'והטבנו לך'.

"למה נגרע"

במס' סוכה דף כ"ה, נחלקו מי היו הטמאי מתים
שאמרו "למה נגרע", לר' יוסי הגלילי: נושאי ארונו של
יוסף. לר' עקיבא: מישאל ואלצפן, שנטמאו מנדב
ואביהוא. לר' יצחק: טמאי מתים היו.

"אל מול פני המנורה"

כתוב בזוהר, שפניו של אדם דומים למנורה, 6 קנים הם
כנגד: 2 אוזניים, 2 עיניים, 2 נחירי האף, והפה הוא
העיקר "פני המנורה". צריך לקדש את כל אלו, ואז
יאיר בתורה בהצלחה גדולה, וזהו שכתוב "אל מול פני
המנורה יאירו"

פינת הניבים והפתגמים

"ברוך המקדש שמו ברבים" (הרב אורי זוהר זצ"ל)

דברים אלו הסביר באריכות בעל "שבולי הלקט":

שיהא שם שמים מתאהב על ידך, שיהא קורא
ושונה ומשמש תלמידי חכמים, ויהא משאו ומתנו
בנחת עם הבריות. אמרו חז"ל כל המצות שבתורה
כולם תלויים בשני הפסוקים, אחד: 'ואהבת את ה'
אלוהיך', והשני: 'ואהבת לרעך כמוך'.

כל האמור התקיים אצל הרה"ג אורי זוהר זצ"ל
גדול המחזירים בתשובה בדורנו.

הסירו מכתוב מדרג עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הליכות"

כיבוד בסנדקאות וקריאת שם לילדים

א. יש נוהגים לכבד בסנדקאות את אבי הבעל בן ראשון, ואת אבי האשה בן השני. וכבר נהגו הכל לכבד את ההורים בסנדקאות, משום כיבוד אב. ואבי הבעל מוחל לטובת אבי האשה אפשר לכבד את אבי האשה לשבת בסנדקאות בבנו הראשון. וכן הדין שאם מחל אביו על כבודו כדי לכבד בסנדקאות את אבי אביו, מותר לעשות כן. אך אם הסבא רוצה לישב סנדק, ואביו של הסבא גם הוא רוצה לישב סנדק, זכות הקדימה לסבא (אבי אביו של הנימול). (ילקו"י כיבוד או"א פרק ח' סעיף א מהדורת תשס"א כרך ב' עמוד סג)

ב. מי שנולד לו בן בכור, ואביו (הסבא) נעדר בעת המילה מאותה מדינה, וכיבד בסנדקאות את אחד מקרוביו, וכשנולד בנו השני טוען אבי האשה היולדת שעתה זכותו להיות סנדק, ואבי הבעל מבקש זאת לעצמו, הצדק עם אבי היולדת, כי אביו של אבי הבן איבד את זכותו, וכיון שהאונס לא בא מצד אבי היולדת, אין לו לאבד זכותו לישב סנדק בבן השני. (שם) פרק ח' ס"ב מהדורת תשס"א כרך ב' עמוד סז)

ג. מי שכיבדו אותו לישב סנדק, ואביו מעכב על ידו שלא להיות סנדק בטענות של הבל, אינו חייב לקיים דברי אביו, וראוי להודיע לאב שמן הדין יכול הבן לבטל דבריו, ואין גם הוא יתרצה. ואמנם אם האב מבקש את בנו שיאכילו וישקוה ויטפל בו, ובאותה שעה הבן רוצה להיות סנדק, ישמע לאביו, (שאין זה נקרא כל כך מצוה שתוכל להיעשות על ידי אחרים, שהרי אחרים אינם מחוייבים לטפל באב). (ילקו"י כיבוד או"א פרק ח' ס"ג מהדור תשס"א עמוד סז)

ד. בעל תשובה שאביו מחלל שבת בפרהסיא, ומבקש לשבת סנדק אצל הנכד, ואף על פי שמעיקר ההלכה אין אישור ליתן לו לישב סנדק, ובפרט אם על ידי כך יקרב אותו שיחזור ליתן הוא בתשובה, מכל מקום נכון וראוי שהבן יעשה הכל לשכנע את אביו בלי שתהיה מחלוקת, שדבר חשוב הוא להביא גדול בתורה לישב כסנדק, ויכבד את אביו בעמידה לברכות, שהרי הסנדק משפיע על התינוק לקדושה וטהרה ויראת ה'. (ילקו"י כיבוד או"א פרק ח' ס"ד מהדורת תשס"א כרך ב' עמוד סח).

ה. מנהג הספרדים ברוב המקומות לקרוא את שם בנם על שם ההורים גם בעודם בחיים. ולכתחילה יש להקפיד לקרוא את הבן הראשון על שם אבי הבעל, ואת הבן השני על שם אבי האמא. ולכן אם יש חילוקי דעות בין הבעל לאשתו לגבי קריאת שם התינוק, שהאשה רוצה שיקראו את הבן על שם אביה, והבעל רוצה שיקראו לתינוק על שם אביו, הדין עם הבעל. אך בעדות שנהגו להקדים לקרוא על שם אבי האשה, הדין עם האשה. [אולם אם אבי הבעל מוחל על כבודו לטובת אבי האשה, יכולים לקרוא הבן הראשון על שם אבי האשה. וכל שכן אם אבי האשה הוא תלמיד חכם, שיש בזה עשה דכבוד התורה. ואם אבי הבעל בחיים ואבי האשה נפטר, רשאי הבעל בהסכמת אביו לקרוא התינוק על שם חמיו, אבי האשה, להקים לו שם בישראל, והבן השני יקראו לו על שם אבי הבעל. וכן המנהג. ובכל אופן צריכים לזהר מאד שלא יעשו מחלוקת ומריבה בענין קריאת השם לתינוק.

ו. אם הבעל הוא מבני עדה שלא נהגו לקרוא שם בניהם על שם ההורים בעודם חיים, והאשה מבני עדה שקוראים הבנים על שם אבותיהם, יכולים לקרוא את הבן הראשון על שם אבי האשה. (ילקו"י כיבוד או"א פרק ח' ס"ו מהדורת תשס"א כרך ב' עמוד עח).

ז. מי שקרא שם בנו הנולד לו בעת ברית המילה, על שם אביו, ואביו הזקן הקפיד מאד, ואמר שבגלל הדבר הזה הוא מעביר את בנו מנחלתו, ולבל יוסיף לראות פניו עוד, יען שזולל בכבודו, והבן התנצל שעשה כן בשגגה, ולא אבה אביו הזקן לשמוע, מותר לשנות את שם הבן (כגון בשעת הפדיון) לצורך השלום. אך אין לעקור שם הראשון לגמרי, אלא יהיה טפל לשם החדש שינתן לו עתה.

מכל מלמד השכלתי כח הדיבור פרשת "בהעלתך"

"דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות"
המנורה רומזת על גופו, נשמתו וחיייו של האדם ועל זרעו אחריו לטוב או למטב. וככל שיגדל, ויגדיל ויאדיר את אורו הפנימי והחיצוני על ידי תורתו, תפילותיו, מצוותיו, וחסדיו ומעשיו הטובים, והן באהבת ישראל בפרט ואהבת הבריות בכלל, כך גם יתפשט אורו בכל העולם ובטח במשפחתו. ידוע כאשר עלו לרגלים בירושלים בבית המקדש, מעולם לא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאליו בירושלים. ולפי אורו של האדם כך יתח ויתמתח לפניו כל העיר, כל הארץ, וכל העולם.

ואמר "מסילת ישרים" כולו מצוה אחת הכריע את עצמו ואת העולם כולו לזכות, עשה עבירה אחת הכריע את עצמו ואת העולם כולו לחובה. לכן נאמר "זה לעומת זה עשה האלהים" כנגד צד הקדושה יש את צד הטומאה.

כתוב "אל מול פני המנורה..." שזה זמן הבחירה של האדם (המנורה) וכשרואה את שני הדרכים ואת שני המסלולים מולו אזיי רואה ומתבונן בשתי העיניים ומול הפנים ומול המחשבה לאן יקח את עצמו, את משפחתו, את עמו, ואת העולם כולו.

מתוך המנורה שרומזת היא גם על האבא וגם על האמא יוצאים אותם הילדים הנקראים בפסוק "הנרות". לכן חייבים, "אליו בהעלתך את הנרות" ר"ת **האבא** את הנרות אל מול ר"ת **האמא** לקיים את החינוך של ילדינו. לדאוג לנשמתם לגופם ולנפשם בשמן זית זך כתיב למאור, שיהיו תמיד מאירים ולו באור הקטן ביותר עד שיגדלו ועלו מאליהם. אומר רש"י ע"ה במקום - "בהעלתך" - ועל שם שהלהב עולה. כתוב בהדלקתן לשון "עליה".

שצריך להדליק עד שתהא השלהבת עולה מאליה. ועוד דרשו רבותינו: מכאן שמעלה הייתה לפני המנורה, שעליה הכהן עומד ומטיב. שידוע מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך. שהילדים הנולדים הם בבחינת הנרות וכך שגדלים בחיים גם אורם וההילה שסביבם גם עולה מאליה עד שנהיית בדרגה של מנורה (אבא-אמא) וחוזר חלילה הוא זרעו עד נצח. ולומדים מדברי רש"י ע"ה שהחובה מוטלת גם על האבא וגם על האמא בחינוך ובבריאות וכל שאר המטלות שחייב הילד בגידולו.

התורה אומרת שההורים מחוייבים לטפל בילד רק עד גיל שש, ומה אחר כך עוזבים אותו לאנחות עד ממש לא! הרי אומר רש"י ע"ה שצריך להדליק עד שתהא השלהבת עולה מאליה. זו התשובה מדוע החיוב הוא עד גיל שש. שזהו הגיל של חינוך שבו הילד בר דעת וזהו הגיל שמבין למי מתפללים ואיך מברכים. וממשיכים ההורים את אותה השלהבת של החום והאהבה וכל הדברים הנלווים לילד בחינוך בתפילה במצוות ובתלמוד תורה....

השיעור לעיני רפאל (רפ"ב) פן שמחה וזוהרה (זר"ב) בת פריחה ע"ה, ושושנה בת זוהרה. ולרפואת חולי עמו ישראל וביאת משיח צדקנו, אמן. (שלמה אלביליה הי"ו)

אין עוד מלבדו

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון 'השגחה פרטית'. יש בסיפור זה ללמדנו כי כאשר נוחתת על האדם צרה, עליו לזכור, כי רק בורא עולם הוא זה שיכול להושיע אותו. להלן הסיפור מפי בנו של בעל המעשה: לאבי מורי יש עסק של מעון ילדים. יום אחד הוא קיבל הזמנה לבית משפט בטענה שהוא גונב את העובדות שלו ולא מפרש עבורן את האחוזים הקבועים בחוק לקופת גמל שמיועדת לפנסיה. הדבר לא היה נכון. נראה שהרושם הזה נוצר מפני שהעובדות ביקשו תלושים נמוכים יותר וגבוהים יותר. הן ביקשו שהמשכורת תחולק בצורה שונה מהרגיל. אבי הסכים וזה מה שגרם לבעיות. אבי לא הבין מראש מה המשמעות של הבקשות של העובדות ובטוב ליבו הסכים לכך. במירוץ קצר שאבי עשה, התברר שתביעה כזאת היא צרה צרורה. הסיכוי לצאת ממנה זכאי הוא אפסי כי התביעה משומנת היטב. על כל טיעון שיעלה לטובת אבי, הם יעלו טיעון נגדי. הם יביאו לכך שהוא ישלם קנס של כארבעים אלף שקל, וכמובן – גם יהיה עליו לסטור את העסק. הוא ראה שכלתה אליו הרעה. בדרך הטבע אין לו הרבה מה לקוות, אבל אבא לא התייאש. הוא החליט להתחזק באמונה ובטחונו. הוא שכר עורך דין מתחיל, חבר מתמחה שזנה עתה סיים את לימודי המשפטים. הוא הלך ותלה מודעות מאירות עיניים בכל רחבי בני ברק: "אין עוד מלבדו". המודעות האלו נותרו תלויות זמן רב מאז.

אם מישהו תהה מי תלה אותן, עכשיו הוא יודע את התשובה.

בבוקר של יום המשפט הוא קרא לכל הילדים. אני הייתי אז בחור וזכיתי גם כן להשתתף במעמד. אבא ביקש מכולנו למרר בפה מאה פעמים "אין עוד מלבדו" ולחשוב על המשמעות של המילים האלו. כך אבא יצא למשפט. הוא הגיע לבית המשפט 'השלום' בתל אביב. שם התברר כי המשפט יערך בקומה השישית. מלכתחילה, אבא לא היה עולה במעלית, בגלל שמירת עיניים, מכיוון שרבים נכנסים ויוצאים בכל קומה, אבל אבא סבל מהכליות, ואם היה עולה ברגל שש קומות, זו היתה סכנה עבורו, לכן הוא נאלץ לעלות במעלית. כשהגיע לקומה שישית, התברר לו שהחדר בשיפוצים ועליו לעלות לקומה שביעית. הוא חשב לעצמו: "קומה אחת אני מסוגל לעלות במדרגות ולא לקחת מעלית". הוא יצא למדרגות, והנה הוא מגלה שנפל מהפח אל הפחת...

משני צידי המדרגות עמדו שתי נשים, והרי אין לעבור בנייה. הוא פנה אל השתיים ושאל בכל הכבוד הראוי להן: "האם תוכלו בבקשה לפנות את המעבר? זאת מכיוון שאסור לי לעבור בין שתי נשים".

אישה אחת שאלה: "למה? האם אנחנו טמאות? מדוע אסור לך לעבור בין שתי נשים?". "חלילה", אבי ענה. "הגמרא כותבת, שיש סכנה בדבר. גם לאישה אין לעבור בין שני גברים, ואיני חושב שזה מפני שני טמא. התשובה סיפקה אותן והן נענו לבקשתן ופינו את המעבר. אבי עלה את גרם המדרגות. לאחר מכן הודה להן: "אני מודה לכן מאוד שהתחשבתן ברגשותיי. ה' ישלם שכרכן".

המשפט נפתח. כבר בהתחלה ראה את לטובה. המדינה היתה אמורה לשלוח שני תובעים. בפועל הגיע רק אדם אחד והוא היה בדרג נמוך יותר. בזמן שאבי נעמד בצד הנאשם, מישהי נופפה לו לשלום.

הדבר היה תמוה בעיניו. מי מכיר אותו כאן? ומה לו ולאישה זו? התברר ששתי הנשים, שאבי לא ראה את

פניהן כלל, הן השופטת והכתבנית. הן יצאו לשוחח בחדר המדרגות, כי החדר המקורי שלהן היה בשיפוצים. המשפט התחיל והשופטת אמרה לתובע: "היהודי הזה נראה לי צדיק. הוא לא נראה לי מישהו שיגנוב את העובדות שלו. לא חושבת שיש מה להתדיין כאן. תצאו החוצה ותעשו פשרה".

אבי השיב: "העובדות חתמו שלא גנבו אותן". התובע ניסה לטעון: "בטח שתמנו, וכי היתה להן ברירה? הרי איימתם עליהן בפיטורין", אבל השופטת לא הקשיבה בכלל. השניים יצאו. התובע אמר לאבי: "אני רואה שהשופטת הולכת להצדיק אותך. בוא נעשה פשרה- תן לי 10,000 שקל במקום 40,000 שקל ונגמור את הסיפור". אבי הסכים במקום.

המשפט הסתיים. 10,000 שקל הלכו- כפרה... זהו! הכל השתלשל בצורה מופלאה כל כך, שראו בחוש מי הוא שופט כל הארץ, אין עוד מלבדו.

אבי ירד למטה ונכנס למונית, שחיכתה לו כמו שסוכס. אבא סיפר לנהג את השתלשלות העניינים.

נהג התרגש כל כך מהסיפור עד שהוא פתח את דלת המונית וצעק בקול רם לעבר העוברים והשבים:

"יש אלוקים! אין עוד מלבדו! תדעו שיש אלוקים!"

הספד על הרב אורי זוהר זצ"ל

מרה הבשורה מאד! איבדנו כלי חמדה! רבי אורי היה מיחידי הדור בזיכוי הרבים, כיתת את רגליו ממקום למקום במסירות, ורבים מאד השיב מעוון, בקירוב רחוקים, ברישום למוסדות תורניים, בשיחות עם בני נוער הבוחנים את דרכם, ועוד בפעולות רבות ונשגבות, בלב טוב, לב חם ואוהב לכל ישראל, לב שכאב ושמע את זעקתן של הנשמות העשוקות, של אותם שעדיין לא זכו לאורה של תורה.

רבי אורי זכה גם להיות ממקורבי מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, בסיועו לפעילי הכבירים של מרן זצ"ל במשך שנים רבות, ומרן זצ"ל נהג בו בחביבות יתירה.

מוסר השכל עלינו ללמוד מרבי אורי, ולשם כך אנו אומרים את הדברים, (למרות שאלו הימים לא ראויים להספד), לעולם לא מאוחר! תמיד אפשר להתנער מהבלי העולם ולהתעלות למדרגות גבוהות של קדושה! גם בזמנינו, אף שקשה היא הדרך, אך יש לזכור, סוף הכבוד לבוא! ועל הכל עלינו לזכור, אשרינו מה טוב חלקינו, ומה יפה מאד ירושתנו, אשרינו שאנחנו משכימים ומעריבים בבתי כנסיות ובתי מדרשות, שאנו מעלים לחיי העולם הבא, ואילו אותם שעוסקים בהבלי העולם, ומדמים בדתם כאילו הם שמחים ונהנים בחייהם, הרי באמת שאין אומלל מהם, שהם מאבדים את חייהם להבל ולריק.

כשהיה רבי אורי מונה את שנותיו, ומשיב בן כמה הוא, לדוגמא, בהיותו כבן שמונים שנה, היה משיב: "אני בן ארבעים", מפני שאת שנותיו הראשונות, לא היה מחשב במספר ימיו. אך עתה בהיותו בעולם העליון, ודאי הוא יודע, שבמעשיו היקרים שעשה בארבעים ושש שנותיו האחרונות, הפך את כל מעשיו הראשונים לזכויות, שדוקא בזכות מעמדו הקודם, זכה ורבים זיכה, וזכות הרבים תלויה בו.

אשרי חלקו ומה נעים גורלו. תהא נשמתו צרורה בצרור החיים, נפשו בטוב תלך וזרעו ירש ארץ.

(מפי הרב עובדיה יוסף שליט"א, נכדו של מרן הרה"ג עובדיה יוסף זצ"ל)

הימים שח"בים לאכול בשר

לאחר שהעם מתלוננים שאין להם בשר ומשה עומד למולם ללא יכולת לספק את צרכיהם - מצווהו ה' לומר אל העם: **וַיִּנְתֶּן ה' לְכֶם בָּשָׂר וְאֶכְלֶתֶם**. לא יום אֶחָד תֹּאכְלוּן וְלֹא יוֹמִים, וְלֹא מִמְּשָׂה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרָה יָמִים וְלֹא עֶשְׂרִים יוֹם. עַד חֹדֶשׁ יָמִים...

מבאר הרוקח: שאם נחבר את כל מספרי הימים שאמר משה: יום אֶחָד + יוֹמִים + מִמְּשָׂה יָמִים + עֶשְׂרָה יָמִים + עֶשְׂרִים יוֹם + חֹדֶשׁ יָמִים, נקבל את מספר הימים במהלך השנה, בהם חובה עלינו לאכול בשר = **סה"כ 68 ימים**. כעת נבדוק כמה ימים בשנה אנו מצווים לאכול בשר:

מספר השבתות בשנה - 52	
ראש השנה - 2	
סוכות וחול המועד - 6	(יש שבת בחול המועד)
פורים - 1	
פסח וחול המועד - 6	(יש שבת בחול המועד)
שבועות - 1	

סה"כ 68 ימים

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

מה החשיבות של תפילה בכיתה?

לתפילה בכיתה יש חשיבות רבה, לא פעם היא מהווה הזדמנות לחוויה מתקנת.

ילדים רבים נדחים בבית הכנסת בין אם מדובר בשל הערותיהם של המבוגרים המבקשים שקט, ובין אם הוריהם לא פעם מביישים אותם ומוצאים 'זמן איכות' לחינוך דווקא מול כולם.

ילדים אחרים מרגישים אי נוחות - שיעמום, בשל התפילה הארוכה (זה בדרך כלל בשבתות וחגים כשאין לימודים) ולא פלא שרבים מהם כבר בבית, עוד לפני התפילה מסרבים להגיע בזמן אם בכלל. ואני לא מדבר על אלו שהוכרחו לבוא עם אבא שעוצמת התסכול אצלם גוברת פי כמה.

הכיתה היא המקום הטבעי בעיני הילד, כולם מתפללים. האינטימיות והתפילה הקצרה בתחילת היום היא מטלה שהוא יכול לעמוד בה.

התפילה בכיתה יוצרת הזדמנות להסתכלות שונה ואיזון ביחס של ילדי החינוך המיוחד לקרבת אלוקים ולתפילה בכלל.

כל הישועות והברכות כשישנה

שתרמה לטעודה הרביעית בליווי זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** לרפואתה והצלחת כל ילדיה שתזכה לרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבה לטובה ולברכה לשנים רבות טובות ונעימות. וברכה והצלחה לילדיה, נכדיה וניניה ותרונה מכולם נחת ושלווה **עם בעלה אפרים**

רפואה שלימה

לרבקה בת חנה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. רפואת הנפש ותזכה לגוף רבות וטובות **עם בעלה אפרים**

פסוקה מאתח

בשעה טובה ומוצלחת נפתח שיעור מרתק עם הרב **לידו שלום שליט"א** בפרקי ד"ד - **ספר יהושע** בכל יום חמישי בשעה 19:15 עד 20:00 ב- **"אור ציון ובית שמשון"** רח"ש סיביון יבנה. ערבית לאחר השיעור. **פרטים: 054-6760033**

סוכות ואיחולים

להולדת **התאומים ניי** יהי רצון שיעלו במעלות התורה והיראה ויצליחו בכל דרכיהם ומעשיהם יזכו לאריכות ימים ושנים וברכה והצלחה **למאיר ואיילה מחדון למשה ומרגלית סגן** שירוו נחת ושלווה

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יגל"** משדר בליווי **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג **י"חק יוסף שליט"א** בבית הכנסת **"אוהל מועד"** רח"י הנשיאים 3 יבנה בשעה **21:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק**. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"בית הלחם"**

רפואה שלימה

לע"נ הצנועה והענוה **לידה רוקח** בת מנטטנה ז"ל חשבו פקידת שנתה

רפואה שלימה

ללאורה מרז'ולס בת פרידה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה וש"ס"ה גידיה. רפואת הנפש ותזכה לשנים רבות וטובות **עם בעלה עופר**

רפואה שלימה

זיסים ככ"ד"ר בן מרים הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות **עם רעייתו טובה**

רפואה שלימה

לע"נ הצנועה והענוה **לידה רוקח** בת מנטטנה ז"ל חשבו פקידת שנתה

רפואה שלימה

למוריה של"ו בת דינה שתצליח בכל דרכיה ומעשיה ותזכה לזיווג הגון **משורה נשמתה הטובה** מתוך בריאות, אושר ולשנים רבות טובות ונעימות

רפואה שלימה

לע"נ הצנועה והענוה **לידה רוקח** בת מנטטנה ז"ל חשבו פקידת שנתה

רפואה שלימה

לע"נ הצנועה והענוה **לידה רוקח** בת מנטטנה ז"ל חשבו פקידת שנתה

רפואה שלימה

לע"נ הצנועה והענוה **לידה רוקח** בת מנטטנה ז"ל חשבו פקידת שנתה

רפואה שלימה

לע"נ הצנועה והענוה **לידה רוקח** בת מנטטנה ז"ל חשבו פקידת שנתה

רפואה שלימה

לע"נ הצנועה והענוה **לידה רוקח** בת מנטטנה ז"ל חשבו פקידת שנתה

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יבתי מוסאי בן נהיית הי"ו שמעון בר-יוחאי בן עזי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מירלית מוסאי בת שמחה מנב"ת

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יבתי מוסאי בן נהיית הי"ו שמעון בר-יוחאי בן עזי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מירלית מוסאי בת שמחה מנב"ת

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יבתי מוסאי בן נהיית הי"ו שמעון בר-יוחאי בן עזי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מירלית מוסאי בת שמחה מנב"ת

שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרג'י רפאל בן מרים הי"ו יבתי מוסאי בן נהיית הי"ו שמעון בר-יוחאי בן עזי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראל בת שרה מנב"ת רחן-רחל בת גיראן מנב"ת מירלית מוסאי בת שמחה מנב"ת